

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2069

гр. Бургас, 23.12.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и трети декември през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Таня Д. Евтимова

Членове: Йорданка Г. Майска
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Таня Д. Евтимова Въззивно частно гражданско
дело № 20212100502215 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.396 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на Д. Н. Н., ЕГН: ***** от гр. Б., ж.к. „И.“, бл. *,
вх. *, ап. * чрез адвокат Илия Тошев от ВТАК против определение № 3931/23.11.2021г.,
постановено от Районен съд – Бургас по гр. д. № 3157/2021г. С това определение съдът е
оставил без уважение молбата на Н. за обезпечаване на предявения от нея иск за делба
против Д. Д. Н., ЕГН: ***** от гр. Б., ж.к. „Б. М.“, бл. *, вх. *, ет. * чрез спиране на
изпълнението по изпълнително дело № 360/2018г. по описа на ЧСИ Делян Н. с рег. № 804 в
КЧСИ, насочено към ½ идеална част от сграда „Бистро“, находяща се в УПИ I-49 в
местността „Дермен Оджа“, землището на с. Твърдица, чрез спиране на възз. гр. д. №
1638/2021г. по описа на Окръжен съд – Бургас и на възз. гр. д. № 1639/2021г. по описа на
Окръжен съд – Бургас.

Частният жалбоподател оспорва изводите на районния съд, че не са налице
предпоставките на чл.391, ал.1 от ГПК и в частност на обезпечителна нужда. Според Н. този
извод е формиран в резултат на повърхностен анализ на разпоредбите на чл.401 от ГПК и на
цитираната в него правна норма на чл.453, т.2 от ГПК. Жалбоподателката изтъква, че по
изпълнително дело № 360/2018г. е наложена възбрана върху част от имота, предмета на
делото за делба – ½ идеална част от „Бистро“, на 16.07.2018г, а исковата молба за делба е
вписана през 2021г. Поради това, ако не бъде спряно принудителното изпълнение, правата
които ще настъпят в правната сфера на съделителите няма да могат да се противопоставят
на правата, придобити от купувача по публичната продан. Отделно от това,
жалбоподателката счита, че евентуалното последващо отчуждаване на имота, предмет на
публичната продан, ще затрудни осъществяването на правата по решението.

Д.Н. иска от въззивния съд да отмени обжалваното определение и да постанови
друго, с което да допусне обезпечение на иска чрез обезпечителната мярка „спиране на
изпълнението“ по изпълнително дело № 360/2018г. на ЧСИ Делян Н. с рег. № 804 в КЧСИ.

Като взе предвид фактите по делото и твърденията на страната, съдът намира за
установено следното:

ФАКТИ:

Производството пред Районен съд – Бургас е образувано по искова молба на Д. Н. Н.

против Д. Д. Н. за делба на недвижими имоти, подробно описани в молбата.

На 18.11.2021г. Н. прави искане за обезпечаване на иска чрез:

1) спиране на изпълнителните действия по изпълнително дело № 360/2018г. по описа на ЧСИ Делян Н. с рег. № 804 в КЧСИ, насочени към ½ идеална част от недвижим имот, представляващ бистро в „Конна база“, находяща се в с. Твърдица, община Бургас, който е идентичен с предмета на делбеното производство;

2) спиране на възз. гр. дело № 1638/2021г. по описа на Окръжен съд – Бургас и

3) спиране на възз. гр. д. № 11639/2021г. по описа на Окръжен съд – Бургас.

С определение № 3931/23.11.2021г., Районен съд – Бургас оставя искането без уважение. За да постанови този резултат, съдът приема, че не е осъществена една от предпоставките на чл.391, ал.1 от ГПК, а именно: обезпечителна нужда. В мотивите съдът посочва, че правота на делба е потестативно, а искът, чрез който се упражнява същото е конститутивен и решението по него има конститутивен характер. Преобразуващият ефект на решението се поражда с влизането му в сила и за разлика от осъдителните решения, не е необходимо съдействието на другата страна, за да се изпълни решението. Поради това, съдът намира за неоснователно твърдението на искателя, че решението по иска за делба ще се затрудни, ако изпълнителното дело и двете въззивни дела не бъдат спрени.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която обжалваното определение поражда неблагоприятни правни последици. Поради това, частната жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна. Този извод се налага по следните съображения.

Според чл.391, ал.1 от ГПК обезпечение на иска се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата на решението и ако: 1. искът е подкрепен с убедителни писмени доказателства, или 2. бъде представена гаранция в определения от съда размер съгласно чл.180 и 181 от Закона за задълженията и договорите. Според чл.391, ал.2 и ал.3 от ГПК съдът може да задължи ищеца да представи парична или имотна гаранция в определен от него размер и в случая по ал.1, т.1. Размерът на гаранцията се определя от размера на преките и непосредствени вреди, които ответникът ще претърпи, ако обезпечението е неоснователно. Следователно, за да се допусне обезпечение на иска, е необходимо да са изпълнени кумулативно следни предпоставки: 1. предявеният иск да е допустим; 2. предявеният иск да е вероятно основателен и 3. да е налице обезпечителна нужда. Според мотивите на т.5 от ТР № 6/14.03.2014г. на ОСГТК на ВКС преценката за вероятна основателност на иска се извършва въз основа на въведените от ищеца твърдения и подкрепящите ги писмени доказателства /чл.391, ал.1, т.1 от ГПК/. Когато ищецът не разполага с убедителни писмени доказателства, се представя гаранция в определен от съда срок при условията на чл.180 и чл.181 от ЗЗД. Процесуалният закон задължава съда да допусне обезпечение винаги, когато искът е допустим и е налице обезпечителна нужда, а вероятната му основателност може да се базира и на изразената от ищеца готовност да внесе гаранция за евентуалните вреди, които ответникът би претърпял ако обезпечението е неоснователно /чл.393, ал.3 от ГПК/. В процесния случай, районният съд е приел, че предпоставките за обезпечаване на иска не са изпълнени, тъй като решението за съдебна делба има конститутивен характер и за изпълнението му не се изисква съдействието на насрещната страна.

Изводите на съда са правилни.

Обезпечителното производство представлява самостоятелна форма на защита на граждански права. Неговата цел е да гарантира, че ще се осъществят правните последици от решението, с което завършва исковото производство. В обезпечителното производство съдът извършва проверка на твърденията в молбата / исковата молба и доказателствата към нея и преценява допустимостта на претенцията, вероятната ѝ основателност,

обезпечителната нужда и адекватната на тази нужда обезпечителна мярка. Ако писмените доказателства не са достатъчни, за да обосноват вероятната основателност на иска, съдът може да допусне обезпечението при условията на чл.391, ал.1, т.2 от ГПК като задължи молителя да представи парична гаранция.

В конкретния случай искът е допустим. От представените по делото документи се установява, че искът е и вероятно основателен, но не е налице обезпечителна нужда.

Решението по чл.344, ал.1 от ГПК, с което се допуска делбата, има установително действие между страните по въпросите между кои страни, за кои имоти и при какви права на всяка страна е налице съсобственост, по отношение на която се иска реализиране по съдебен ред на потестативното право на делба. С решението по извършване на делбата се ликвидира съсобствеността, предмет на иска за делба при установените от ГПК способности. Преобразуваният характер на решението за съдебна делба изключва участието на страните при изпълнението на решението. Поради това, изводът на районния съд, че не е налице обезпечителна нужда, каквато би съществувала при осъдителен иск, е правилен и обоснован.

Възражението на частния жалбоподател за повърхностен анализ на чл.401 от ГПК, е неоснователно. Според правилото на цитираната разпоредба, отнесено към процесния казус, възбраната, която е наложена за обезпечаване на иска, има за последица недействителност на разпорежданията с имота, извършени след нея. Решенията по исковите молби, подлежащи на вписване, които не са били вписани преди възбраната не могат да се противопоставят на вискателя и на присъединилите се кредитори. В конкретния случай, по изпълнителното дело, спирането на което се иска от жалбоподателя, действително е наложена възбрана, но не като обезпечителна мярка, а като изпълнително действие. Освен това, евентуалното последващо отчуждаване на имота, предмет на иска за делба, няма да повлияе на изпълнението на решението, защото, както правилно е приел районния съд, това решение има конститутивно действие.

По изложените съображения, частната жалба на Д.Н. е неоснователна и трябва да се отхвърли със следващото от това потвърждаване на първоинстанционното определение.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският окръжен съд, VI въззивен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 3931/23.11.2021г., постановено от Районен съд – Бургас по гр. д. № 3157/2021г.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____